

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obvineného **J. C.**, pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona na neverejnom zasadnutí 14. februára 2013 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. januára 2012, sp. zn. 3 To 215/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. C. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením, napadnutým dovolaním, Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol 11. januára 2012 odvolanie obvineného J. C. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 27. septembra 2011, sp. zn. 2 T 180/2010, ktorým bol J. C. uznaný vinným zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v prvostupňovom rozsudku.

Za čo mu bol podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. samosudca obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obvinený J. C. podal proti I. stupňovému rozsudku odvolanie, ktoré mu bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 11. januára 2012, pod sp. zn. 3 To 215/2011, zamietnuté.

Proti uzneseniu krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu obvinený dňa 15. novembra 2012 dovolanie, ktoré bolo okresným súdom dňa 16. januára 2013 predložené najvyššiemu súdu pri dodržaní postupu podľa § 376 Tr. por.

V dovolaní obvinený tvrdí, že došlo k zásadnému porušeniu práv obhajoby, čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Porušenie práv obhajoby vidí v tom, že nepoznal svoje práva, nevedel, že si môže zvoliť obhajcu a jeho výpoveď bola zmanipulovaná.

Navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona a súčasne zrušil tak rozsudok okresného ako aj uznesenie krajského súdu a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor okresnej prokuratúry navrhol dovolanie obvineného odmietnuť s poukazom na to, že obvinený bol v prípravnom konaní riadne poučený o jeho právach, vrátane práva na obhajobu.

Najvyšší súd ako dovolací súd predbežne preskúmal vec v zmysle § 378 Tr. por. a konštatoval, že dovolanie je proti napadnutému rozhodnutiu prípustné (§ 368 Tr. por.), dovolanie bolo podané včas a na zákonom určenom súde (§ 370 Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 Tr. por.), označuje chyby konania a právny dôvod dovolania (§ 374 Tr. por.).

Zároveň však zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Obvineným totiž neboli chyby vytýkané v dovolaní proti napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo uplatnené v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.), navyše nepredstavujú porušenie práv obhajoby, ani splnenie iného dovolacieho dôvodu.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. totiž dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ **nemožno použiť**, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní

a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Z odvolania obvineného je pritom zrejmé, že smerovalo výlučne proti výroku o treste, ktorý sa obvinenému javil neprímerane prísny. V odvolaní teda nenamietal žiadne porušenia jeho práva na obhajobu, jeho vyhlásenie učené na hlavnom pojednávaní popr. nedostatočné poučenie.

Aj napriek tomu je potrebné poukázať na to, že v konaní bolo vykonané dokazovanie, pričom nemusel byť obvinený zastúpený obhajcom, nakoľko nešlo o prípad povinnej obhajoby.

Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.) a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učený v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Ak by však aj podľa vyššie uvedených kritérií išlo o porušenie práva na obhajobu, bolo by potrebné posúdiť, či toto právo bolo porušené zásadným spôsobom, a to v závislosti na tom, či by porušenie práva na obhajobu mohlo vyvolať odlišné rozhodnutie vo veci samej.

Treba však uviesť, že dovolací súd nad rámec jeho povinnosti, poukazujúc pritom na citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por., zistil, že obvinený bol riadne už v prípravnom

konaní poučený o svojich právach a poučenie o práve zvolit' si obhajcu sa nachádza v písomnej podobe priamo nad jeho podpisom, ktorým potvrdil, že poučeniu porozumel (č. l. 10). Vypočúvaný bol pritom až o 14:15 hod. nakoľko o 00:32 hod. bol ešte pod vplyvom alkoholu. Opätovne bol o svojich právach poučený aj 30. augusta 2011 (č. l. 90).

Je teda evidentné, že jeho právo na obhajobu porušené nebolo v žiadnom smere.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd po prejednaní veci na neverejnom zasadnutí odmietol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. februára 2013

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová